

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
Judecător: C. Vârlan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, I. Cotruță, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Ceban Vadim,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dragomir Victor împotriva lui Ceban Vadim cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Ceban Vadim, s-a casat parțial hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani din 11 mai 2017, și în acea parte s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere,

c o n s t a ț ă:

La 11 mai 2016, Dragomir Victor a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Ceban Vadim cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în conformitate cu acordurile convenite între părți, Ceban Vadim și-a asumat obligația de a executa lucrări de reparație a apartamentului nr. xxx, str. xxxxx, xxxxxx iar Dragomir Victor și-a asumat obligația de a achita serviciile prestate.

A menționat reclamantul că, în conformitate cu acordurile indicate, a transmis prestatorului în avans, la 11 octombrie 2014 suma de 700 euro, la 25 octombrie 2014 suma de 700 euro, la 08 noiembrie 2014 suma de 700 euro, la 10 decembrie 2014 suma de 700 euro și la 06 mai 2015 suma de 500 euro, în total 3 300 euro.

Însă, pârâtul a început doar lucrările de reparație, fără a executa în termen serviciile comandate, iar începând cu luna mai 2015 a încetat de a executa lucrările, fără nici o preîntâmpinare.

În opinia reclamantului, tărgănarea executării lucrărilor din partea prestatorului este ilegală și nejustificată, iar prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor asumate, pârâtul i-a cauzat un prejudiciu, care se manifestă prin imposibilitatea desfășurării normale a activității sale investiționale și obținerea veniturilor corespunzătoare.

Astfel, potrivit reclamației din 15 septembrie 2015, recepționată de către pârât la 20 septembrie 2015, reclamantul a solicitat continuarea lucrărilor de reparație în termen de cel mult 5 zile, atenționându-1 pe pârât că în caz de neexecutare a

reclamației, după expirarea termenului de 5 zile, acordul privind executarea lucrărilor de reparație se declară rezoluționat, iar prestatorul urmează să restituie întreaga sumă, pe care a primit-o în avans pentru efectuarea lucrărilor, adică suma de 3 300 euro.

Cu toate acestea, pârâtul nu a răspuns la reclamație, prin urmare, acordul a fost reziliat începând cu data de 25 septembrie 2015.

Ulterior, la 24 decembrie 2015 reclamantul i-a expediat o nouă reclamație, însă pârâtul a refuzat s-o recepționeze și respectiv aceasta a fost restituită.

Urmare celor menționate, a cerut reclamantul, încasarea de la Ceban Vadim a datoriei în sumă de 3 300 euro, dobânzii de întârziere în mărime 477,73 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

În drept, acțiunea a întemeiat-o pe prevederile art. 512, 572, 585, 602, 619, 700, 709, 946 Cod civil, art. 166 Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 11 mai 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

S-a încasat, de la Ceban Vadim în beneficiul lui Dragomir Victor, datoria în sumă de 3 300 euro și dobânda de întârziere în sumă de 477, 73 euro.

S-a încasat, de la Ceban Vadim în beneficiul lui Dragomir Victor, cheltuieli de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în cuantum de 2 555 lei.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 24 mai 2017, Ceban Vadim a declarat apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Dragomir Victor să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, s-a admis apelul declarat de către de Ceban Vadim, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Râșcani) din 11 mai 2017, în partea încasării dobânzii de întârziere, și s-a emis în acea parte o hotărâre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată pretenția înaintată de Dragomir Victor împotriva lui Ceban Vadim cu privire la încasarea dobânzii de întârziere.

S-a micșorat suma dispusă spre încasare de la Ceban Vadim în beneficiul lui Dragomir Victor, cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, de la 2 555 lei până la 2 248 lei.

În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Ceban Vadim la 30 martie 2018, a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Râșcani) din 11 mai 2017 și a deciziei instanței de apel din 05 decembrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Dragomir Victor să fie respinsă.

Prin referința depusă la 05 iunie 2018, Dragomir Victor notează că recursul înaintat Ceban Vadim, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, considerent din care solicită a fi respins.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 05 decembrie 2017 a fost expediată recurentului la 23 martie 2018. Astfel, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 30 martie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Ceban Vadim și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Ceban Vadim, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Ceban Vadim, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea

aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Ceban Vadim asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ceban Vadim, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ceban Vadim.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea